

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

קב:

עין משפט
נר מצוה

בז א מ"י פ"י מהלכות
 מאכלות אסורות
 הלכה כב:
בח ב מ"י פ"ב מהל'
 נבירים הלכה ד:
כב ג מ"י פ"א מהל'
 תרומות הל' כ:
ל ד מ"י פ"י מהלכות
 מאכלות אסורות הלכה
 כב:

וסף רש"י

[illegible]

ליכתוב בשצרים וליהו הנך בו, וכמה הזד חזי מכלולו לא חזי דחקנ מכלולו לא חזי שלח היה להם שעת הסער והחלג נמי לא חזי מכלולו שכן לא יסורו מכללן אך קשה דמימי נכלה מכלולו ושפתא לא היימי אומר אלל לענין אסור אכילה אלל לענין עומאת נכלה עוף טהור לא ואע"ג דאסקיה גלסון אכילה לא יאכל לעומתא דה: **היכא** דלאו איסור הבא מפלי' טנא, וז"ת חזי במציעי היכא דהסע ופציעת אסור הבא מאליו ואי טבל הא יליף חלול חלול מתרומה כדוף אלו הן השערפין (סנהדרין פ"ד ע"ז) ותרומה ליענין מצבורים ובקטורק משמע דלרר למיפק בנה הזד ואי כלאים הא לא חמיצ דהו אכילה והקדש נמי לא חמיצ דהו אכילה ועוד דליכא למיפק חטא חטא מתרומה וז"ל לאכלאים בני דלע"ג דלא חמיצ דהו אכילה כפרה היא דלא אסרה תורה אלל כשהאסור נענין ועליג דספריך אלל חלב אכילה כדמיצ דהו גללוו הכי ה"מ למיפק אלל כיון דכמה הם בדיחא אכילה ספריך מינה וה"ר שמואל היה אומר דגני חלב שהמחה אי לא הוא חמיצ דהו אכילה הוא ממייצין כיון שהוא גוף החלב וכן המחזק אלל שגממה אלל חלב חסר מכלאם אכילה לא חמיצ דהו אכילה כמאן דמיצ דהו דמי שאין זה גוף הפרי ומה שפירש בקונטרס דכולהו איסור הבא מחליו לגר מהקדש אי אפשר לגמר כן אלל אלכלאם קאמר כדפירשתי שאין זה איסור הבא מאליו שע"י מעשה העבירה היה נאסרין הכלאים וגם השבועות היה נאסרין וירעה וז"ת ופציעת היכי חזי מכלולו דלית דהו לאו ופציעת עשה כלה לחיה מן השדה כי וי"ל דליקני מנוממת שרליס דלא שני דהו לאו:

הביא ענבים ודדין בו, אע"ג דשתייה ככלל אכילה נענבים וחיטים לענין הבאת בכורים לא חמיצת אכילה דהכרי שתייה ככלל ו' פרי: **מה** לתרומה שכן חייב עליה מיתה וחובש, לרבי דלמיר כנסהדרין ודף פ"ג הויד כמעילה במיתה ע"כ דלאו האקדש עני לעיל כדפי' בקונט' דהיא כהקדש נמי איכא מיתה וחומש לרבי: **אלא** אי תרומה ודך מהגן פ"י מנגבל וזכורים או תרומה או משרצים וזכורים או תרומה אלל לא כמו שפי' בקונטרס חמץ וזכורים ונעילת שמה מיתה וזכרת וכן שכן ותרומה או זכורים לא חזי מהאי טעמא: דון מינה ומינה. פ"י בקונטרס דלאו דוקא ומינה פאשר דהרי דוקא משום דגן שהמחהו (ולתדמות דהו דלעיל) דרבי אבון מחייב דגן מדאורייתא ושאר מינין מדרבנן ורבי יוחנן פטר רבנן שהמחה דגון מינה ואוקי בצאתה תירוש ויזהר אין שאר מינין לא ואפילו דגן וזהו פטר נמי בשאר מינין שאין להחמיר בהן יותר מדגן:

אף תרומה אפילו שאר מינין, ואם תמיר אכתי אימא דוקא שבעה מינים שהבכורים נוגסים בהן יותר מפוחים מכלל וי"ל כיון דהויא אפילו במילי דרבנן הוה כצולא:

והדבר
נאסרין משקה היוצא מהן אבל שאר משקין דלא כתיבא וכו' וזו
המשקה לגמרי משמע אפילו הביא פירות ודרכן לאי בדבורין וכו'
מביא משקה: רבי יהושע היא דאמר. גבי תרומה לא קדיש לא
מגדל לבטרים מינה דהא דרבי רחמנא זכו תביא ימים ועצבים
ויהושע היא דאמר. בתרומה לא מתסרין ואחו כטורים גמרי מתרומה

שֶׁצִיָּה אִסּוּר אֲרִלְתָּם כַּעֲדָשָׁה כְּעוֹמָאֲתָן דְּמִי ר' יוֹסִי בְר' חִינָה
הִבְדִּילָתָם בֵּין כְּהֹנָה הַטְּוֹרָה לְטַמְאָה (נר'י) פָּתַח הַכּוֹז בְּחִילָה וְסִי
כְּעוֹמָא לֹמַר לָךְ מָה טוֹמָאָה כַּעֲדָשָׁה אֵף מִיָּה כַּעֲדָשָׁה בְּחִילָה
בְּפָרֻק קִדְשִׁי מִזֶּכֶּה (דף טו:): הִלְכָּךְ אִי לֹא כָּמִיז מִיָּה בְּנִיבְיוּרֵי וְיָלִי
מִהֵנָּה הִ"א לֹא מִחִיב אִמְחִיוּיָן בְּפִשּׁוֹת

מכיות: מה לנרצים. דין הוא שהם
מיחיו שלם כמות: שכן עומאסן.
ואסוקן נכשהו: חדש. קודם
שקרב העומר ועושה שכל
השעורים: ופסעיעים. משקין היואלץ
מן טובה כן שניעין ומידין
כשבור כמות: מסך. חלב וחמן
ונלה: שן איסור הכה מאליו.
וחינה למילף מינייהו טבל וחדש
לשניעות וכלי הכרם אכל הקדש
וכח מניייהו: כבורים. אלא איסוקן
כה מליו שעי' כפרסין הן קדושים:
פרי. מראשית כל פרי ודברים טו: כפול.
אשר כפול מאלף הדוש ליה למיכב
אשר מאלף: כבורים טעונים קרייה.
אמר אוזר אזי [סס]: מה למרומה
הרפס ויכחלו לפי ה': מה למרומה
ובבורים שן חייבים עליהן מוסס.
כמדי וחומס כשגוג' וי פרטת מה
למרומה שן חייבין עליה מיה
וחומס ליהל כבורים כבורים יויסח:
מסרומה וחד מסך. חמך או נלה
דכי פרטת מה למרומה שן מיה
נלה חומס מה לנלה שן איסור
כה מליו מרומה מוסס וחד
הדין הלה השוי כשהן שאסוקין הן

מינה ואוקי באתרה
בר דון מינה ומינה
צא מהן כמותן אף
מהן כמותן ומינה
מינן אף תרומה
רבי יהושע סבר דון
היוצאין מהן כמותן
אין מהן כמותן ואוקי
בשם בתרומה תירוש
ואף אף משקין היוצאין
ר' אין מדי אחרינא
גיאין בבורים משקה
ומן הענבים מני רבי
מינה ואוקי באתרה
תרומה והא ר' דתנן
בעים משום ערלה
מים ומן הענבים מני
ר' דון מינה ואוקי
לבורים מתרומה
והדר

תפוסים גופיהו אין תרומתן מן התורה אלא מדבר סופרים וכה
הוא דקאמרין כיון דבמדבר דאורייתא אית לן דון מינה ומינה ואי
הוא תרומת תמרים דאורייתא הוה גמרי לה מצבורים לתשקין
היאזאין מהן כמותה הכי נמי רבנן בדבריה ענין דאורייתא תקון:
רבי יושע סבר ר' נמי הווא דאורייתא לא הוין משקין
היאזאין מהן כמותן לדית לן דון מינה ^(א) ומינה ואוקי בזהרבר דון
מינה למה שהיא צריכה ללמוד הימנה דהיינו שהיא המשקלת ממנה
תומתה וכו' לא דרון מינה אלא העמד אותה במקומה: **פירוש**
יבאר כתיבי בה ודבריה וכו' ולא שאר משקין והטן משקין דנהגו בהו תרומה
הוא דליפנין מצבורים לא משקין קרא עוליין שם תרומה קודם שדרכן
הוא אפילו היא כחבא בפירות עמלן לא: **מן מביאין מצבורים**
מן אפילו ענבים נמי לא דהא אמרן פרי אלה מביאין ואי אלה
ליה דון מינה ואוקי בזהרבה וכוין דבתרומה לא מתקרי דדר
וא דרבי: **אין סופגין** משום משקה הבא מפירות ענבים: **רבי**
היקשא דאיקרו תרומה ואחיה ערלה וגמר מצבורים מגזירה שזה:

מסורת הש"ס

[illegible]

נורה אור השלם

1. ולקחה מראשית כל
פרי האדמה אשר תביא
מאוצרך אשר יי אלהיך
נתן לך והמתן בטנא
והלתת כל המקום אשר
יבחר יי אלהיך לשכן
שמו שם: וברם בו
2. לא תוכל לאכל
בעצריך מעשר דגך
והישיש ויזנך ובכרך
בקרד ובאנך וכל נדריך
אשר תחד וגביהך
ותרומת דרך:

גליון הש"ס

גמ' דאיתקש לכבודים.
פי' מנחות דף טו ע"א
תוס' ד"ה לחס:

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה ור' יהושע
בר' דין מינה ואוקי באחרת
כל"ל וחיבת ומינה נמחק:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א) רש"י ד"ס ור' יחזקע
סגד וס' דלית לן דון מיעה
ומיעה, חלת ומיעה נמחק;

שיטה מקובצת

6 פרי פרי אתה מביא.
 גיב עי' תוס' תמורה דף ד'
 ע"א: **7** ושאר מיני פירות.
 גיב גי' נ"א מ"א
8 ור' ירושע סבר אי נמי
 הוא דאורייתא: **9** אכילה
 דתהי שתייה בכלל אלא
 פרי כצ"ל: **10** משום דגן
 שהמחה גיב עי' תוס'
 בכורות דף ג"ד ע"א:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones